

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 24 MARÇ DE 2023 | Número 202

PÀG. 3 | VIDA RELIGIOSA

Les Darderes tornen al Raval

PÀG. 11 | ARMAND PUIG

“Pots tenir molts seminaristes,
però un to comunitari fluix”

PÀG. 18 | AFERS RELIGIOSOS

Nova guia per a la llibertat religiosa
i de consciència a la feina

PÀG. 21 | HINDUISME

La festa Rama Navami

PÀG. 24 | JOSEP-MIQUEL BAUSSET

Sensible a la nostra llengua

Nathalie Becquart: “No n’hi ha prou amb què les dones ocupin llocs de primera fila al Vaticà” | PÀG. 7

PÒRTIC

La Nathalie Becquart és l'única dona amb dret a vot al Sínode. Caldrien i en voldríem moltes més, per fer el Sínode igualitari i més Poble de Déu. Però qui hagués dit fa trenta anys que un càrrec del Vaticà parlaria de feminisme explícit a Barcelona? El canvi és lent, però voldríem pensar que irreversible.

SUMARI

3 Actualitat

Les Darderes tornen al Raval

La dona amb més responsabilitat al Sínode:

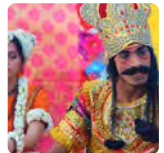
“No n’hi ha prou amb què les dones ocupin llocs de primera fila al Vaticà”

Armand Puig: “Pots tenir molts seminaristes, però tenir un to comunitari fluix”

Les escoles d’iniciativa social reivindiquen la seva aportació amb la campanya ‘L’Escola de la gent’

Afers Religiosos publica una guia per a la llibertat religiosa i de consciència a la feina

Què és la festa Rama Navami?

24 Panoràmica

Sensible a la nostra llengua, per Josep-Miquel Bausset

L’Egipte de Tutankamon i la tradició judeocristiana, per Josep Gallifa

29 Recull de premsa

30 La setmana a les xarxes

Les Darderes tornen al Raval

Han estat quasi cinc anys d'obres d'ençà que van marxar-ne l'any 2019 i amb una pandèmia pel mig. Al número 69 del carrer de l'Hospital de Barcelona, en ple barri del Raval i just davant de l'antic Hospital de la Santa Creu, les Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora -conegudes popularment com a Darderes- han restaurat i retornat a la seva casa fundacional. Visitem aquest edifici de la mà de la germana **Concepción Soto**, una de les 3 religioses que actualment conformen la comunitat i que també és l'ecònoma de la congregació. Ens acompanya **Miquel Batet**, l'arquitecte de la reforma, persona que coneix pam a pam tots els racons del nou edifici.

En un moment de replegament de la majoria d'ordes religiosos a casa nostra, tornar a obrir una comunitat és un signe d'identitat i d'esperança i les darderes ho han volgut fer posant al dia la seva casa mare. De dalt a baix. Hi tornen amb un espai en condicions i per oferir alhora un servei social i necessari amb un projecte a la mà: l'acollida temporal de dones en risc d'exclusió. Tornen així al seu bressol donant continuïtat i adaptant el seu carisma al segle XXI i ho fan al cor del barri més multicultural del Cap i

Casal, el Raval. El barri que les va veure néixer. Abans de la reforma la casa acollia una comunitat de religioses que feien diverses tasques assistencials al barri, a la veïna parròquia de Sant Agustí o en diferents hospitals on l'orde tenia activitat, fent tasques d'infermeria i de servei religiós. L'edifici, de 6 plantes i amb més de 50 metres de fondària s'ha reformat de dalt a baix a excepció de la capella, que ha estat restaurada retornant-la al seu aspecte original.

LA RENOVADA CASA FUNDACIONAL DE LES DARDERES VA ACOLLIR LA TROBADA MENSUAL DE COMUNITATS RELIGIOSES DEL RAVAL

L'edifici amaga un bonic oratori que després d'anys d'humitats i pols, torna a brillar com el primer dia gràcies a la tasca de la restauradora **Beatriz de Colmenares**, que amb molta cura i encert n'ha fet una restauració acurada i integral. El presbiteri amb un petit altar presidit pel Sagrari i per un Sant Crist, s'obre sota un bonic cambril amb un estol d'àngels que bresolen la Mare de Déu infant, que dona nom a la

congregació. L'oratori, que compta amb diverses capelles laterals, té un segon pis on hi ha el cor i des d'on s'accedeix tant al cambril com a l'espai conventual.

La presentació pública de l'espai va fer-se el passat 20 de gener, amb una eucaristia celebrada i presidida pel capellà **Martí Bonet** i amb la presència de moltes religioses i amics de la congregació. Curiosament, fa unes setmanes la casa va acollir la trobada mensual que les diferents comunitats religioses del Raval fan regularment i va causar una gran sorpresa positiva en veure com havia quedat la casa i la capella. "La majoria no s'ho creien", explica Concepción Soto.

Una renovació molt necessària

Amb el nou projecte, les dependències de les religioses ocupen només dues de les sis plantes. Les tres plantes superiors, totes elles idèntiques, acullen un total de 21 cambres completes -7 per pis- amb un safareig i una cuina-menjador a cada planta. A peu de carrer s'hi troben les dependències administratives, la capella i un bonic pati claustral. Miquel Batet, que ha estat

arquitecte de la congregació durant més de 40 anys ha liderat i concebut la reforma. Aquest ha estat el seu darrer projecte abans de jubilar-se. "L'edifici estava en molt males condicions", diu. No hi havia ascensor per totes les plantes i van haver de refer-lo de dalt a baix. "La congregació hi ha abocat molts diners i molts esforços en fer-ho possible i per complir amb les normatives", explica.

La casa s'ha adaptat per fer possible 'Fem Camí', un projecte social que aquestes religioses volen oferir amb la voluntat de donar una acollida digna a dones en risc d'exclusió social. No era tornar per tornar sinó, per continuar oferint un servei d'acord amb l'esperit de la congregació. Ara, la congregació està a l'espera de rebre, per part de l'ajuntament, la llicència d'activitats i, un cop l'obtinguin, poder presentar el projecte a concurs per tal de disposar d'una ajuda municipal que sostingui part del projecte. Les monges han concebut la reforma amb aquesta finalitat. Tal com explica Concepción Soto: "Ens hem passejat per tots els despatxos perquè ens veiem capacitades per gestionar el projecte sense donar-lo a cap entitat". "Amb una ajuda, podrem contractar els professionals que

les puguin atendre”, assegura. L'edifici reformat, els serveis generals de la congregació i les mateixes religioses, faran la resta de feina i de suport al projecte. Les religioses volen ser part activa del projecte, no només cedir l'espai.

**LES DARDERES EXERCIXEN AVUI
LA SEVA TASCA APOSTÒLICA
EN ESCOLES, RESIDÈNCIES
I CENTRES ASSISTENCIALS**

Les monges són conegudes popularment com a Darderes, pel seu fundador, el cirurgià guixolenc **Francesc Darder** (1660- 1731), que va crear una Pia Unió de senyores amb la finalitat d'atendre les malaltes de l'Hospital de la Santa Creu. La causa pia inicial serà transformada en congregació religiosa l'any 1896 per la mare Isabel Ventosa Roig. En una de les sales, que en un futur serà el despatx de reunions, s'hi conserva encara l'armari de la Causa Pia com un petit tresor. El doctor Casañas, llavors bisbe d'Urgell, serà qui en redacti les constitucions sumant-hi

el carisma franciscà per petició de les mateixes religioses. El 1918 -fa poc més de cent anys- la Congregació va rebre l'aprovació pontificia que en seria la definitiva. I és que fa molts i molts anys que aquestes religioses estan presents entre aquestes parets, just davant d'on anaven a fer el seu servei més necessari: la cura i vetlla de malaltes de l'hospital.

Amb un centenar de religioses en l'actualitat, les Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora exerceixen avui la seva tasca apostòlica en escoles, residències, centres assistencials i a l'àmbit de la pastoral de la salut. Ho fan a través de les diverses comunitats establertes a l'estat espanyol, Perú, Argentina i Uruguai. I en ple 2023, segueixen fent camí tornant al cor de Barcelona, al carrer que les va veure néixer. Ara, la pilota és a la teulada de l'ajuntament i si accepta aviat el projecte, un nou camí per a moltes dones s'obrirà al bell mig del Raval. No és boig qui a casa torna.

TRENCAR EL SILENCI

DE 3 A 18 ANYS

PROJECTE EDUCATIU SOBRE
LA PREVENCIÓ DE L'ABÚS SEXUAL
DELS INFANTS I JOVES

Una proposta
digital

Trenta-tres sessions
de tutoria, en total

Demana més informació a:
comercialbaula@baula.com

BAULA

FUNDACIÓN
EDELVIVES

La dona amb més responsabilitat al Sínode: “No n’hi ha prou amb què les dones ocupin llocs de primera fila al Vaticà”

La religiosa francesa **Nathalie Becquart**, subsecretària general del Sínode de Bisbes, ha destacat aquest dimecres que “el nostre món en crisi necessita realment el lideratge femení”. Durant la seva intervenció en la quarta edició de la Tribuna Joan Carrera, ha advertit que “no n’hi ha prou que les dones ocupin llocs de primera fila al Vaticà o a les esglésies particulars, per bé que això és important”.

Becquart ha explicat que en el sínode que ha convocat el papa Francesc “aquesta crida tan clara a replantejar la participació femenina és fruit de constatar que moltes dones se senten marginades a la societat i a l’Església”. En aquest punt, ha dit que el procés sinodal que culminarà l’any vinent amb l’assemblea a Roma i que ha comportat una àmplia participació de les comunitats cristianes de tot el món, ha posat de manifest la dedicació de les dones a l’Església, la “participació massiva” en les litúrgies i activitats eclesials, però també “les seves frustracions”.

La religiosa s’ha referit en diverses ocasions a una enquesta a 17.000 dones catòliques que s’ha fet amb motiu del Sínode que ha identifi-

cat “nivells alts de frustració o d’insatisfacció relacionats amb les seves experiències”. Davant aquesta realitat, Becquart defensa que “per a la sinodalitat les dones tenen un do específic”. L’estudi destaca una “atenció a la relació, la manera que tenen les dones de veure el lideratge en una dinàmica de col·laboració que implica diàleg i cooperació”.

HA RECONEGUT QUE HI HA “REACCIONS CONTRÀRIES” I QUE CAL FER “UN INEVITABLE I LLARG CAMÍ DE CANVI DE MENTALITAT”, EN EL QUE ÉS “UNA CRIDA URGENT”

Davant aquesta realitat, Becquart apunta que “la gent cada vegada és més conscient de la urgència de reconèixer les dones i d’implicar-les més en llocs de responsabilitat a la societat i a l’Església”. Ha reconegut que hi ha “reaccions contràries” i que cal fer “un inevitable i llarg camí de canvi de mentalitat”, en el que és “una crida urgent”. Ha afegit que en aquest camí un element positiu és que “per als més joves, aquesta igualtat és una qüestió indiscutible”.

Durant la seva intervenció, ha reconegut que “queda molt per fer i cal molta paciència, abnegació i fe per part de les dones implicades a l’Església per seguir duent a terme el seu humil servei quotidià malgrat els nombrosos obstacles i les resistències que troben en una societat i en una Església que encara estan configurades a partir d’una mentalitat patriarcal i clerical”. Ha destacat, però, que “no partim de zero, perquè ja s’ha avançat en aquest camí”.

“LA SINODALITAT, COM A CAMÍ QUE FEM PLEGATS DONES I HOMES, ÉS UN ART, UN EXERCICI CREATIU”

“M’agrada pensar que si les dones gaudissin d’una plena igualtat d’oportunitats, podrien contribuir de manera substancial al canvi necessari vers un món de pau, d’inclusió, de solidaritat i de sostenibilitat integral”, ha defensat. Ha dit que “l’Església sinodal està cridada a abandonar les formes de predomini, de competició, de dominació, per entrar en un estil de vida i de missió caracteritzat per la reciprocitat i la cooperació”.

Becquart, que ha estat presentada pel vicari episcopal i responsable de la fase diocesana de Barcelona en la consulta del Sínode, Enric Termes, ha explicat que forma part del 23% de dones que treballen a la cúria vaticana. Ha exposat els bisbes són conscients que han de prendre les decisions a través d’un procés sinodal, d’un diàleg, i que això dona a les decisions “un impacte més gran”. Ha conclòs que “la sinodalitat, com a camí que fem plegats dones i homes, és un art, un exercici creatiu”.

**Proper convidat de la Tribuna:
Jesús Martínez Gordo**

En finalitzar el col·loqui el coordinador de la Tribuna Joan Carrera, **Marcel·lí Joan**, ha anunciat que la propera conferència serà amb el teòleg basc **Jesús Martínez Gordo**, catedràtic emèrit de Teologia i professor de Cristianisme i Justícia, que parlarà de la situació que es viu a Alemanya en relació amb el sínode.

Nathalie Becquart va estudiar a la Facultat del Centre Sèvres dels jesuïtes a París, especialitzada en eclesiologia. Ha treballat 25 anys compromesa en el camp de la joventut. Va ser

la directora del Servei Nacional per a l'Evangelització dels joves i de les vocacions de la Conferència Episcopal Francesa durant set anys. Va prendre part en el Sínode sobre els Joves com a observadora. El febrer de 2021 el Papa Francesc la va nomenar subsecretària general del Sínode de Bisbes. Des del desembre de 2021 és membre del Dicasteri per a la Comunicació.

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi, del diari El Punt Avui i de 19 entitats i institucions eclesials. L'objectiu d'aquests col·loquis és analitzar la situació actual del cristianisme a Europa i al món, difondre les experiències de diàleg, comunicació i participació social i, en definitiva, potenciar la presència del fet religiós en la societat catalana.

La Rebotiga n.79. Monges que tornen

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Comentem un dels articles més llegits de la setmana sobre el **retorn** de les monges Darderes a la comunitat del Raval, amb **Victor Rodríguez**. També valorem la **intervenció** de **Nathalie Becquart** a la Tribuna Joan Carrera. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vila-clara**, **Laura Mor** i **Jordi Llisterrí**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Comença el Ramadà, una festa oberta a tota la ciutadania

La comunitat musulmana de tot el món ha començat el mes del Ramadà aquest dijous. Un mes de dejuni i recolliment complint amb el quart pilar de l'islam i que acabarà el 21 o 22 d'abril. Durant aquests trenta dies, les comunitats musulmanes conviden tots els veïns a compartir la celebració, especialment els *iftàrs*, els moments en què la comunitat trenca el dejuni quan es pon el sol. A Barcelona conviuen nombroses comunitats musulmanes d'orígens culturals diversos, tant autòctones com provinents del Pròxim Orient, el nord d'Àfrica, o l'Àfrica subsahariana, entre d'altres.

OAR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"La intel·ligència artificial deteriora moltes activitats i relacions humanes"

Pistes per superar la ingenuïtat d'una visió del món tecnocapitalista. Aquest ha estat el títol de la ponència que va tenir lloc dissabte passat als Jesuïtes Casp en el marc del cicle 'Espai Obert' que organitza l'Associació Cristianisme al Segle XXI. En la nova sessió, el filòsof de la ciència i assagista Jordi Pigem va parlar sobre les desigualtats del món i la tecnologia com a element diferenciador de la societat. "La intel·ligència artificial ens envaeix cada cop més i està deteriorant moltes activitats i relacions humanes", va dir.

CRISTIANISME AL SEGLE XXI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Exercicis espirituals seminari interdiocesà 2022

Armand Puig: “Pots tenir molts seminaristes, però tenir un to comunitari fluix”

19 de març, dia de Sant Josep i dia del Seminari. Dia també en què el ball de xifres sobre els seminaristes de les diòcesis sembla el més important sobre el tema, provocant en alguns casos pugnes i competicions poc fructíferes per veure qui el té més gran. Enguany la celebració del Dia del Seminari ha vingut precedida per la visita apostòlica encarregada des del Vaticà a tots els seminaris espanyols. Alguns mitjans de comunicació es van aventurar a qualificar la visita d'auditoria per cercar irregularitats, d'altres destacaven la futura intervenció del Vaticà en alguns seminaris, o les possibles fusions de seminaris per pal·liar els baixos números de seminaristes. Què hi ha del cert en aquesta “perplexitat”, “confusió”, i possible auditoria a través de la visita apostòlica? Parlem amb **Armand Puig**, rector del seminari interdiocesà de Catalunya des del 2020.

A Catalunya el seminari interdiocesà, que integra els seminaristes de set diòcesis catalanes, compta aquest any amb vint-i-quatre seminaristes; al seminari de Terrassa en són divuit, i al seminari de Barcelona en són vint-i-tres més els quatre de Sant Feliu de Llobregat. El total de seminaristes de Catalunya són seixanta-nou. A

Espanya actualment hi ha 958 seminaristes i es van ordenar noranta-nou preveres l'any passat. El mes de gener va començar la visita apostòlica als seminaris espanyols encarregada pel papa Francesc a través del Dicasteri per al Clergat. Fins a finals de febrer els dos delegats per fer-ho han estat els bisbes de l'Uruguai, **Milton Luis Trócoli** i **Arturo Eduardo Fajardo**. L'objectiu de la visita eren, segons algunes primeres informacions que alguns mitjans van remarcar, valorar el tancament d'alguns seminaris i fusionar territorialment, i constatar si s'estava aplicant correctament els documents formatius vaticans corresponents.

“SOVINT ES VIU AQUESTA UNIÓ DE SEMINARIS COM SI A UN LI TALLESSIN LA LLIBERTAT, PERÒ CLAR SI ÉS AIXÍ BENVINGUDA SIGUI LA VISITA PERQUÈ POTSER ET DONA EL CORATGE QUE NO TENS PER PRENDRE UNA DECISIÓ”

El Vaticà suggereix

La realitat, afirma Armand Puig, és que “ha estat una visita agradable”, sense cap idea ni

rastrre de fiscalització, reitera Puig. I és que almenys al seminari interdiocesà de Catalunya no han tingut la sensació que els vinguessin a jutjar, “i encara menys a condemnar”. El que sí que creuen és que venien “a escoltar i a conèixer la situació de com es tira endavant el seminari interdiocesà”.

El rector del seminari interdiocesà recorda que el bisbe Trócoli va ser rector del seminari de Montevideo durant vuit anys, “sap perfectament el pa que s’hi dona en un seminari”. Alhora, Puig remarca que el Vaticà té sovint una manera de fer molt respectuosa. “Quan hi ha una visita canònica, encara que hi hagi problemes greus que no és el nostre cas, sempre venen a fer una visita per conèixer la situació”. En el cas d’aquestes visites als seminaris, i passats uns quants mesos, el Dicasteri enviarà un informe als bisbes respectius com a valoració de la situació.

I doncs, per què s’ha malentès aquesta visita en alguns sectors? Armand Puig pensa que potser es va confondre la idea de la visita com si fos una visita inquisitiva. “Si ja de bon començament t’ho agafes com si vinguessin a vigilar-te potser et fas una idea equivocada

de la visita”. Alguns seminaris, afirma, tenen molt poca gent i reconeix que potser tenien por que els obliguessin a unir-se amb d’altres. “Sovint es viu aquesta unió de seminaris com si a un li tallessin la llibertat, però clar si és així benvinguda sigui la visita perquè potser et dona el coratge que no tens per prendre una decisió”.

Espanya compta amb quaranta-cinc seminaris, però ben pocs superen la trentena de seminaristes. Catalunya va ser pionera en la creació del seminari interdiocesà l’any 1988, i de moment és l’únic de l’Estat que és interdiocesà. “Si els seminaristes de l’interdiocesà estiguessin cadascú a la seva diòcesi, sortirien unes xifres molt baixes”. Puig afirma orgullós que en trenta-cinc anys d’història del seminari no han tingut mai ni un seminarista que canviés de diòcesi, “la diocesanitat s’ha mantingut sempre”, i els avantatges, reconeix, “en són molts, en l’àmbit comunitari evidentment, però també formativament”.

“UNA XIFRA ÉS UN ELEMENT ENTRE MOLTS”

Irregularitats en l'aplicació de les directrius vaticanes pel que fa a formació?

Una altra de les qüestions de les visites apostòliques als seminaris que va aixecar polseguera en alguns sectors eclesials va ser l'aplicació dels documents i directrius vaticans respecte a la formació. Com s'estan formant els seminaristes avui? Armand Puig parla de tres nivells de documents imprescindibles. El document base és la 'Ratio Fundamentalis', el document del Dicasteri destinat a explicar com ha de ser la formació. El segon nivell és el Plan de Formación para los Seminarios, que és propi d'Espanya i que és la concreció i aplicació més propera d'aquesta Ratio. I un tercer nivell que és com cada seminari organitza d'acord amb el seu ideari intern les finalitats. Les finalitats, però, estan marcades clarament per a tots, però és cert que després cada seminari és únic. "Si

comparem, per exemple, el nostre seminari amb el de Terrassa o el de Barcelona i Sant Feliu diré que moltes coses són les mateixes, i sí que hi ha particularitats diferents que dependran de l'equip de formadors i del bisbe responsable, en el nostre cas els bisbes en plural". Aquí és on les sensibilitats a cada seminari varien.

Però qui o què hauria de marcar el carisma d'un seminari, el rector o el document marc Vaticà? Per a Puig el seminari està basat sobre el model de família en què hi ha uns pares que vetllen pel creixement i valors dels seus fills. "L'equip de formadors que hi som proposem accions concretes perquè hi hagi un creixement personal, comunitari, afectiu, intel·lectual, pastoral i espiritual adequat".

És per aquest motiu que quan es parla de seminaris i únicament de nombre de seminaris-

tes per a Puig i d'altres persones implicades la qüestió grinyola. Les xifres, recorda, són sempre relatives. "Una xifra és un element entre molts". Puig advoca per preguntar també per la qualitat, o el compromís, ja que "pots tenir molts seminaristes, però tenir un to comunitari fluix. I a la inversa". Malgrat que reconeix que evidentment, en aquest cas dels seminaris, sempre seran millor deu que no cinc, però demana que no únicament es preguntin pels números. "Les xifres en qüestió de seminaris per si soles són sempre una mica enganyoses".

Foto: ACN. Norma Vidal

Les escoles d'iniciativa social reivindiquen la seva aportació amb la campanya 'L'Escola de la gent'

Aquest dimarts s'ha presentat la campanya de les 687 escoles d'iniciativa social del país agrupades en l'**Escola de la Gent** amb el lema 'Emprenedora, diversa i de qualitat'. Durant la roda de premsa, s'ha posat en valor la contribució d'aquests centres que acullen més de 300.000 alumnes, és a dir, un 30% del total.

Des de l'Escola Pia Balmes a Barcelona, s'han presentat dotze idees clau que expliquen l'aportació de les escoles al sistema educatiu de Catalunya. Els arguments s'han centrat a defensar que l'Escola de la Gent és l'escola de la iniciativa social, la que ofereix més hores d'activitat docent, l'escola que treballa en la conciliació familiar i que és experta en gestió de reptes. També s'ha volgut subratllar que l'Escola de la Gent està implantada a tot el país i que agrupa projectes singulars i diversos. D'altra banda, s'ha valorat que aquests centres acullen més de 50 nacionalitats i un 14% d'alumnat NESE (igual que a les escoles públiques). Finalment, s'ha destacat que és l'escola amb resultats de competències bàsiques per sobre de la mitjana, amb un abandonament escolar molt baix, amb una plantilla estable i compromesa i amb un servei personalitzat a famílies i alumnat.

La campanya de l'Escola de la Gent es desenvoluparà a les xarxes socials, a premsa i a la televisió amb la projecció d'un espot. L'impulsen la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, l'Agrupació Escolar Catalana, la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya i la Federació Catalana de Centres d'Ensenyament.

Les patronals que agrupen les escoles d'iniciativa social a Catalunya han fet una crida a trencar amb els "estereotips" i els "atacs" que han rebut en els darrers anys, i han reivindicat la seva aportació al sistema educatiu català, on apunten que representen el 30% del total. Han recordat que acullen el mateix nombre d'alumnes amb necessitats especials que els centres públics, un 14%, tot i disposar de "menys recursos", i han destacat que els seus resultats acadèmics són millors. A més, han remarcat que l'abandonament escolar entre els seus estudiants és molt baix.

També han fet referència a les escoles d'iniciativa social que han passat a formar part de la xarxa pública en els darrers anys, i ha advertit que les principals afectades són les que "eren més

socials". S'ha lamentat que "se les hagi ofegat" perquè segons la directora general de l'Agrupació Escolar Catalana, Eva Salvà, les escoles amb més complexitat social han estat incapaces de poder "atendre la tipologia d'alumnat que no estava finançat com pertocaria" i tirar endavant un projecte viable: "Ens sap greu".

En la roda de premsa conjunta, les quatre patronals han reclamat "ser presents en el repte educatiu que té el país". **Meritxell Ruiz**, secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, ha lamentat que en els darrers anys l'escola concertada hagi estat víctima de diversos atacs "molts cops per desconeixement", i ha dit que amb l'objectiu d'apropar la seva tasca i posar en valor el seu caràcter plural, divers, emprenedor i social, han decidit posar en marxa la campanya 'L'escola de la gent' que es difondrà a través de les xarxes socials i també mitjançant un anunci de televisió. "Segurament no ens hem sabut explicar prou bé", ha reconegut Ruiz que ha remarcat que volen que es conegui la seva realitat i també traslladar la seva veu a les esferes polítiques. "Quan les decisions polítiques es prenen per desconeixement acaben per no afavorir-nos", ha comentat.

LES ESCOLES CONCERTADES ACULLEN LA MATEIXA XIFRA D'ALUMNES AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS QUE ELS CENTRES PÚBLICS, PERÒ AMB MENYS RECURSOS

Ruiz ha assegurat que les escoles concertades acullen la mateixa xifra d'alumnes amb necessitats educatives especials que els centres públics, un percentatge que ronda el 14%, i ha recordat que ho fan amb "menys recursos". Amb tot, ha dit que estan "contents" de poder-los tenir. A preguntes dels periodistes també s'ha referit a la reducció de ràtios impulsada pel departament d'Educació, i ha dit que els centres concertats estan a favor de la proposta de ràtio 20, sempre que aquesta vingui acompanyada de recursos.

"Demanen la mateixa igualtat de condicions que la pública, si no hi ha recursos la voluntarietat queda molt reduïda i impossibilitada", ha indicat. També ha parlat del decret de concerts educatius que té una vigència de 20 anys i que

hauria de renovar-se, i ha dit que “benvingut sigui si acaba amb la discriminació econòmica”. En aquest sentit, ha desitjat que a l’hora de revisar-ho es prengui com a referent el conveni de salut.

Així mateix, ha valorat els resultats acadèmics registrats en l’escola social i ha dit que les competències bàsiques se situen per sobre de la mitjana en assignatures com català, castellà, anglès i matemàtiques. Ha apuntat també que el percentatge d’alumnes que no assoleixen el mínim establert és del 7,5%, un valor molt per sota del que marca la Unió Europea, que reco-

mana que el percentatge no superi el 15%. En un altre ordre de coses, ha recordat que l’abandonament escolar dels estudiants de les escoles concertades també és molt baix, de forma que el 90% de l’alumnat cursa estudis de Batxillerat o Cicles Formatius un cop acabada l’ESO.

La directora general de l’Agrupació Escolar Catalana, **Eva Salvà**, ha destacat altres dels aspectes que volen potenciar-se a través de la campanya com ara el fet que aquests centres educatius són els que ofereixen una millor conciliació familiar, més hores lectives o major diversitat de projectes. Així mateix, ha recordat que han

demostrat la seva capacitat i expertesa per fer front a situacions complexes com la pandèmia de la Covid-19, o les tardes de setembre.

Alhora, ha dit que es tracta d’escoles implantades arreu del territori i amb 5.491 alumnes procedents de diversos països. Salvà també ha recordat que aquests centres disposen d’una plantilla “estable i compromesa”, un fet que des del seu punt de vista contribueix a reforçar el tracte amb l’alumnat.

CR / ACN | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a ‘Llista Catalunya Religió’.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre

la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**

Afers Religiosos publica una guia per a la llibertat religiosa i de consciència a la feina

Què passa si un sikh que du el tradicional *das-tar* entra a treballar en una empresa amb un codi de vestimenta propi? O si una jueva vol respectar el sàbat, però a la seva feina es treballa aquell dia? I els riscos laborals per aquells creients musulmans que treballen durant el Ramadà en llocs de feina amb un alt risc laboral? I si un bahá'í vol fer festa pel *Naw-Rúz*, l'any nou bahá'í? Aquestes són algunes de les qüestions que es planteja la *Guia per al respecte a la llibertat religiosa i de consciència en les relacions laborals*, publicada per la *Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat*, i elaborada per l'advocat laboralista i expert acadèmic, Albert Toledo.

La Guia és la *vuitena que edita* la Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de la Presidència amb l'objectiu "d'ajudar a prendre consciència de la importància de tenir en compte la dimensió religiosa en el medi laboral i els drets de les treballadores i dels treballadors en aquest àmbit", reconeixen des d'Afers Religiosos.

Una publicació, però, que no té com a finalitat la imposició de regulacions o de solucions als

possibles conflictes que puguin produir-se, sinó que dona a conèixer els principis jurídics generals, ofereix criteris per resoldre o prevenir conflictes, i repassa opcions diverses perquè les parts implicades les puguin fer seves de forma voluntària. En aquest sentit, afirmen des d'Afers, l'autor es mostra partidari que siguin "els mateixos agents els qui cerquin i adoptin les regulacions concretes que considerin més adients a partir del consens".

LA GUIA OFEREIX CRITERIS PER RESOLDRE O PREVENIR CONFLICTES, I REPASSA OPCIONS DIVERSES PERQUÈ LES PARTS IMPLICADES LES PUGUIN FER SEVES DE FORMA VOLUNTÀRIA

Albert Toledo reconeix dins la Guia que a l'hora d'aproximar-se a la relació entre llibertat religiosa i lloc de treball, s'ha de tenir en compte que ara mateix "no hi ha tractats o manuals que analitzin completament i de manera sistemàtica les qüestions que planteja la interacció del dret a la llibertat religiosa amb la relació laboral". Toledo afirma que a Espanya, a diferència

d'altres països, "hi ha poca tradició jurídica de l'exercici del dret fonamental de llibertat religiosa en el si de la relació laboral". És per aquest motiu que la Guia ofereix unes recomanacions i unes bones pràctiques al respecte.

LA DIETA O EL CONTACTE AMB ALIMENTS, LA INDUMENTÀRIA, ELS DESCANSOS, EL TREBALL EN DIES DETERMINATS DE LA SETMANA I NO EN D'ALTRES, O L'HABILITACIÓ D'ESPAYS ADEQUATS PER ORAR, SÓN EXEMPLES QUE APAREIXEN A LA GUIA

En la mesura del possible, l'autor proposa al llarg del centenar llarg de pàgines de la Guia que "es faci compatible l'execució del contracte de treball amb les conviccions religioses de la persona treballadora. També suggereix que el conveni col·lectiu, i fins i tot els programes de responsabilitat social de les empreses - RSE- "prevegin supòsits en què les persones treballadores poden exercir el dret a la llibertat religiosa de manera pautaada i consensuada".

Alhora, recomana que els agents socials "disposin d'una formació mínima que tingui en compte la diversitat cultural, lingüística i religiosa, per tal de fer-se conscients de les necessitats religioses a l'hora de negociar els convenis col·lectius i els acords d'empresa".

Quant a les concrecions de la Guia, l'autor també ofereix com a bona pràctica les obligacions alternatives per poder conciliar drets laborals i drets religiosos. Per exemple, Albert Toledo recomana que l'empresa introdueixi mesures d'exempció o que facilitin la conducta de les persones treballadores, d'acord amb les seves conviccions religioses. Temes com la dieta o el contacte amb aliments, la indumentària, els descansos, el treball en dies determinats de la setmana i no en d'altres, o l'habilitació d'espais adequats per orar, són alguns exemples. "La idea és que l'empresa sigui capaç d'oferir mesures de flexibilitat abans que s'esdevingui un conflicte per raons de consciència", recorda l'autor.

Toledo també fa èmfasi en el fet que l'objectiu de l'empresa i de l'Administració pública és evitar en la mesura del possible "que la perso-

na treballadora hagi de situar-se en el dilema de triar entre complir amb les seves obligacions laborals i complir amb les seves obligacions religioses”.

I si el dret a la llibertat religiosa entra en conflicte amb altres drets i obligacions, l'autor és partidari “d’analitzar cas per cas quin o quins drets es limiten i en quina extensió, ponderant quin ha de prevaldre”. En el cas, per exemple, que en una empresa s’adopti un codi de vestuari o indumentària seria recomanable que es tinguin en compte les necessitats religioses de les persones treballadores. Una Guia, exposen des d’Afers Religiosos, que pretén ser d’utilitat “per a organitzacions empresarials, entitats,

persones i administracions que contracten persones treballadores i, al mateix temps, per a les persones treballadores, sindicats i tota mena de professionals que intervenen en la gestió dels recursos humans i en la resolució de conflictes laborals”. Sense oblidar, apunten, que aquesta publicació va adreçada, també, a les comunitats i entitats religioses “perquè puguin desenvolupar un paper més constructiu i actiu en l’àmbit laboral”.

La vuitena Guia d’Afers Religiosos s’ha presentat aquest dilluns amb un col·loqui al voltant de la Llibertat Religiosa i les relacions laborals presentat pel director general, **Carles Armengol**, i moderat per **Anna Massallé**, tècnica de la

Direcció General d’Afers Religiosos, on han intervingut també l’autor, **Albert Toledo**; **Fàtima Ahmed**, membre del Consell Assessor per a la Diversitat religiosa, i **Gagandeep Singh Khalsa**, portaveu de la comunitat sikh.

Què és la festa Rama Navami?

La majoria dels hinduistes tenen marcat el 30 de març al seu calendari. I és que celebren la Rama Navami, una festa que commemora el naixement de Rama, descendent del Déu Vixnu. La festa simbolitza el final dels nou dies del Chaitra Navarati i, per celebrar-ho, els fidels surten al carrer, disfressats de Rama i d'altres divinitats.

Aquesta és una festa important, en especial, pels vaixnaves, el grup més nombrós dins de l'hinduisme. I és que **Rama** és una de les reencarnacions del Déu **Vixnu**. I Vixnu és una de les tres divinitats supremes de l'hinduisme. La tríada, anomenada Trimurti, està conformada per **Brahma**, el déu creador de l'univers; Vixnu, el déu preservador de l'univers; i **Shiva**, el déu destructor de l'univers. En ells, queden personificades les funcions còsmiques que es perpetuen en la història de la humanitat: un inici, nus i desenllaç cíclic.

El Rama Navami també marca el final dels nou dies del Chaitra Navarati. Durant aquests nou dies, els hinduistes segueixen una dieta específica que només permet menjar productes vegetarians, a excepció de l'all i la ceba als quals

també s'ha de renunciar. A més a més, es fa un esforç per revisar comportaments personals. Tot plegat, per considerar canvis cap a millor, en actituds o conductes. Els fidels també reciten mantres específics durant aquest temps.

LA RAMA NAVAMI ÉS UNA EXPLOSIÓ D'ALEGRIA DESPRÉS D'UN PERÍODE DE DEJÚ I D'AUTOCONTROL

Quan arriba el final d'aquest període, comença la festa de Rama Navami on els fidels surten al carrer, disfressats de Rama i d'altres divinitats. Conformen processons plenes de música, de colors, i de carrosses decorades que evoquen divinitats. Són típiques també les begudes dolces fetes amb mel i pebre, anomenades Panakam. És una explosió d'alegria després d'un període de dejú i d'autocontrol.

Els temples, ornamentats per l'ocasió, s'omplen. Els fidels volen venerar a Rama. Que és

important no només per ser descendent de Vixnu, sinó que també perquè el seu regnat va suposar un període de pau i prosperitat. Els hinduistes comencen a pregar a l'alba, es llegeixen textos del gran poema èpic Ramayana i fan una cerimònia especial on es commemora el moment en què Rama es va casar amb **Sita**, deessa de l'abundància i la fertilitat. De la mateixa manera, es veneren a **Lakshman**, germà de Rama, i a **Hanuman**, amic inseparable de Rama.

La història de Rama

Des del temple hinduista Ikson de Barcelona, s'explica que **Valmiki** va ser el primer autor a escriure la història de Rama. El poema on es recull la seva vida és conegut com a Ramayana, que vol dir "el camí de Rama".

Rama, també conegut com a **Sri Ramachandra**, va viure catorze anys al bosc de Dandakaranya. El seu pare, **Maharaja Dasaratha**, el va desterrar conjuntament amb la seva dona, Sita Devi,

i el seu germà petit, **Lakshama**. Els tres s'amagaven, entre arbres, dels perills i dels déus que els assetjaven.

Malgrat els seus esforços, el dimoni **Ravana**, enamorat de la bellesa de Sita Devi, va ser capaç de raptar-la i emportar-se-la. Rama i Lakshama demanaran ajuda a Hanuman, que era la reencarnació de Shiva. Segons la història, van lluitar sense treva, ajudats per un exèrcit de micos, i junts van matar al dimoni i van rescatar a Sita Devi. El bé va vèncer el mal. A partir d'aquí, Rama serà vist pels hinduistes com un virtuós, com a un espòs exemplar, un gran rei i una excepcional reencarnació de Vixnu.

La Fundació La Vinya impulsa un 'Espai Obert' per a persones sense llar a l'Hospitalet de Llobregat

Un 'Espai Obert' per a persones sense llar on puguin dutxar-se, rentar la roba i passar una estona. Aquesta és la nova iniciativa que impulsa la Fundació La Vinya després de temps d'acompanyament a persones en situació de carrer als barris de Bellvitge i Gornal de l'Hospitalet de Llobregat. Per aconseguir-ho, l'entitat ha iniciat una campanya de micromecenatge a la seva pàgina web. "Volem obtenir una part del finançament per fer les dutxes i reformar el nou espai comunitari", explica la directora de l'entitat, **Maria Labernia**.

FUNDACIÓ LA VINYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

S'ajorna de nou la Comissió sobre abusos del Parlament

La Comissió d'Investigació sobre la Pederàstia del Parlament s'ha tornat a **ajornar** per defectes de forma a l'hora de citar els compareixents. El **pla de treball** proposa citar prop de 90 de representants eclesiàstics, experts sobre abusos i víctimes de pederàstica, així com representants institucionals, d'escoles i de lleure. La presidenta de la Comissió, **Susana Segovia** (ECP), ha detallat que el problema rau en el fet que el document no especifica quines d'aquestes persones i organitzacions ho han de fer en qualitat de testimonis i quines en qualitat d'experts.

CR / ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els evangelistes de Josep Maria Sert tornen a la catedral de Vic 86 anys després

La Catedral de Sant Pere de Vic torna a exhibir 86 anys després els quatre evangelistes de **Josep Maria Sert**. Es tracta de quatre peces de gran format que el prestigiós muralista va pintar el 1926 i que ara s'han ubicat al deambulatori del temple. Malgrat que la catedral de Vic es va cremar l'any 1936, durant l'inici de la Guerra Civil, aquestes pintures van ser de les poques obres que es van salvar. Ara, el propietari de les teles, el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), les ha cedit i n'ha supervisat la restauració i instal·lació al lloc originari.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sensible a la nostra llengua

**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

Aquesta actitud i la bona disposició envers la llengua catalana dels mossens o dels bisbes que vinguin d'altres diòcesis, l'hauria de tenir molt en compte el nunci, en les gestions i consultes que està fent per nomenar el nou bisbe de Girona, ara que s'acosta el primer aniversari de la mort del bisbe **Francesc Pardo** i, per tant, de seu vacant en aquesta diòcesi. I és que és molt important que els pastors coneguin, valorin i parlin la llengua de la diòcesi que serveixen, com va fer el bon bisbe Francesc.

Cal recordar que l'any 1966, durant la campanya, 'Volem bisbes catalans', els cristians del país demanaven pastors sensibles a la realitat

cultural i lingüística de Catalunya, i per això mateix, catalanoparlants, per així poder servir millor la diòcesi que se'ls encomana. Perquè hauria de ser natural que els pastors de l'Església coneguessin i afavorissin la llengua del poble que serveixen.

Així, el 1974, en ple franquisme, en el discurs dels Jocs Florals de Barcelona celebrat al Saló de Cent de l'ajuntament, el cardenal Jubany deia: "L'Església, com és de justícia, no renúncia sinó que fomenta l'ús de la llengua catalana als actes litúrgics, perquè aquesta constitueix el patrimoni més noble de la nostra regió, mostra la situació cultural dels seus fills i expressa

els seus sentiments més íntims". El cardenal arquebisbe de Barcelona, que abans havia estat bisbe de Girona, afirmava que "l'Església accepta totes les llengües", i que ho feia "no només per imperatiu de justícia, sinó que, per deure pastoral, comprèn que la llengua vernacla és el mitjà més expeditiu per arribar al fons de les ànimes". Per això el cardenal Jubany afirmava, amb raó, que "l'Església catalana ha realitzat un gran servei a la cultura, en introduir la llengua vernacla a la litúrgia".

Per això el nou bisbe de Girona hauria de conèixer, utilitzar i estimar la llengua de mossèn **Cinto**, per tal de no sentir-se foraster a la diòcesi, ni tampoc per no ser un colonitzador imposant la llengua castellana, com va passar amb el bisbe

de Girona, **Josep Vila Martínez**, 1925-1932, que arribà a identificar el catalanisme amb el dimoni. Amb la seva dèria contra el català, el bisbe Vila castellanitzà la catequesi i la predicació, tot menyspreant la llengua dels cristians gironins.

Per viure ben arrelat a la diòcesi gironina, el nou bisbe de Girona hauria de fer seu el document, "Arrels cristianes de Catalunya", on, el 1985, els bisbes catalans afirmaven, amb valentia: "Com a bisbes de l'Església de Catalunya, encarnada en aquest poble, donem fe de la realitat nacional de Catalunya, afaïçonada al llarg de mil anys d'història". El nou bisbe de Girona, com deia aquell document, també hauria de "contribuir a l'esforç general de la societat, per tal que la llengua de **Ramon Llull** i de **Jacint Verdaguer**

assoleixi la plena recuperació", una llengua que encara no ha arribat a assolir la seva normalitat i plenitud. Per això en les consultes que fa el nunci, seria bo que tingués molt en compte l'estima, o no, pel català i el coneixement de la nostra llengua dels mossens o bisbes, "candidats" a presidir la seu dels qui van ser bisbes de Girona, **Benet de Tocco** (que va ser monjo de Montserrat) i **Joan Margarit i Pau**.

Si com ha dit el papa **Francesc** els pastors han de fer olor d'ovella, utilitzar i defensar el català és, a la diòcesi de Girona, la millor manera de fer olor d'ovella.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

L'Egipte de Tutankamon i la tradició judeocristiana

JOSEP GALLIFA
A UNIVERISTAS

El 20 de març del 2023 s'ha acomplert el centenari de l'obertura de la tomba de Tutankamon, trobada gairebé intacta a la Vall dels Reis a Tebas, Egipte. Té alguna cosa a dir-nos aquest esdeveniment a la nostra tradició religiosa judeocristiana?

El llibre "El legado perdido de Tutankamon" d'Andrew Collins i Chris Ogilvie-Herald (2022) dona algunes respostes, posant en valor la descoberta de la tomba oberta el 1923 just fa cent anys per Howard Carter i Lord Carnavon, i fent una interpretació de la troballa. S'ha de dir tanmateix que immersir-se en la vasta història egípcia és sempre complex per un no especi-

alista com és el meu cas. Efectivament l'intent d'abordar la història de l'Antic Egipte és sempre desbordant: Un lapse de més de 3000 anys amb períodes, com el de la troballa que ens ocupa, que ens han arribat amb molta nitidesa. Sempre amb una presència molt important de la dimensió religiosa, politeista, amb cultes que van anar evolucionant, amb una gran riquesa simbòlica i artística.

La obertura de la tomba del jove Faraó fou un esdeveniment important per l'arqueologia, però també per la comprensió d'un període molt interessant de la història d'Egipte com fou el període monoteista denominat d'Amarna de

la XVIII dinastia. El seu interès per nosaltres és que la majoria d'egiptòlegs situen en aquesta dinastia -o entre aquesta i la següent- el faraó que va nomenar com a visir al Josep bíblic, fill de Jacob, i que va acollir els Israelites; així com els faraons, anys més tard, de la opressió als Israelites i de l'Èxode, és a dir l'època mosaica. Això hauria passat uns segles abans de l'escriptura definitiva dels textos de la Torà tal i com els coneixem.

És la hipòtesi que va desenvolupar també Freud en la seva obra "Moises i el monoteisme" (1939), d'un Moisès històric Egipci. Segons aquesta versió, també de l'historiador egipci Manetón, que va arribar a través del "Contra Apión" de Claudio Josefo, historiador hebreu que argumentava en contra d'aquesta hipòtesi, Moisès hauria estat un sacerdot Egipci que va sortir d'Egipte amb altres sacerdots i fidels monoteistes del període d'Amarna esmentat, una vegada va col·lapsar el sistema, mentre Egipte retornava al culte politeista. Seguint aquesta hipòtesi el llibre de Collins i Ogilvie-Herald, amb noves dades, ressegueix l'Èxode i -de manera ara sí més especulativa- busca la ubicació del mont Sinai, l'Horeb, explicant també l'origen del culte al Déu

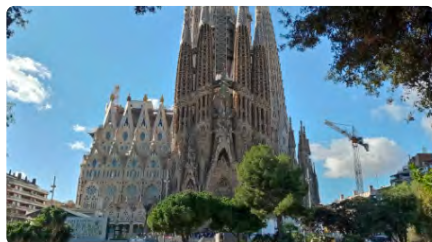
Yahvé. Explora també la religió Abrahàmica originària, comparant-la amb d'altres de cultures nòmades, amb el seu característic caràcter lunar, i explicant la novetat que va suposar, així com la fusió d'aquesta tradició amb la també monoteista de Moisès (que fa equivalent com Freud al culte monoteista al Déu egipci Atón, d'on derivaria el nom diví Adonai hebreu) i els sacerdots egipcis que configuraren una de les tribus dels israelites: els Levites.

L'argument central és com fou la descoberta, quins van ser els protagonistes, quins esdeveniments van passar, com ho va tractar la premsa, com es van gestionar les troballes interiors de la tomba i com ho van administrar les autoritats, especialment el govern britànic. Aquesta troballa vingué envoltada de misteri, pel fet de la mort sobtada de Lord Carnavon poc temps després i del seu ajudant, amplement tractats a la premsa de l'època, per la suposada maledicció per haver obert la tomba.

El llibre explora també com a partir de 1917 va iniciar-se el sionisme liderat pel químic jueu Jaim Weizmann i com aquest procés internacional va interferir en la interpretació del llegat

de la tomba de Tutankamon que es descobria en ple procés sionista pocs anys més tard. Com se sap aquest moviment va acabar amb la creació de l'estat d'Israel el 1948. El llibre exposa també com les diverses potències es van situar en aquest afer de natura política i com l'element religiós, protestant i jueu, no només no en va ser aliè, sinó que va esdevenir central en l'impuls per a la creació del nou estat.

En definitiva aquests relats, amb alguns components especulatiu, i que són de períodes molt diferents, separats per mil·lennis, sorprendentment encaixen i són de molt interès per la nostra tradició Judeo-cristiana. Expliquen esdeveniments, alguns que van passar fa més de 3300 anys, i que ens diuen encara coses destacables avui. Podem reflexionar sobre com n'és de difícil entendre l'evolució humana, la mateixa història de la humanitat, sense que hi tingui un lloc destacat la comprensió de la dimensió religiosa.

La Sagrada Família fa 141 anys
DG, 19/03/2023 | EL NACIONAL

Una de les comunitats musulmanes més gran de Catalunya no troba lloc on resar
DL, 20/03/2023 | DIARI ARA

Troben un cadàver a la Llosa del Cavall: podria ser el capellà desaparegut fa mesos al Solsonès
DT, 21/03/2023 | RAC1

El bisbe de Solsona presidirà una processó al Berguedà per demanar que plugui
DC, 22/03/2023 | REGIÓ 7

L'última cerimònia litúrgica a Manresa per a l'arribada de pluges es va celebrar l'any 1953
DC, 22/03/2023 | REGIÓ 7

Les escenes de 'La Passió de Crist' tornaran als carrers de Constantí
DJ, 23/03/2023 | LA CIUTAT

Sor Lucía Caram i Xavier Gonzàlez-Costa sumen pau i poesia amb "Un llençol blanc"
DV, 24/03/2023 | NACIÓ DIGITAL

Més de 600.000 musulmans comencen el Ramadà a Catalunya
DV, 24/03/2023 | EL NACIONAL

Justícia @justiciacat

La consellera @emmaubasart signa un conveni de col·laboració entre el Memorial Democràtic (@catmemoria) i l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià, situat al @ManestriPoble. L'objectiu és cooperar en activitats de recerca, difusió i foment de la memòria democràtica.

Traducir Tweet

17:32 · 17 mar. 23 · 975 Visualitzacions

Jesuites Catalunya @jesuitescat

Per Setmana Santa, l'Església dels Jesuïtes del carrer Casp de Barcelona us ofereix el Recés a la Ciutat, per integrar les celebracions litúrgiques amb estones de silenci, reflexió i pregària, que conduirà el jesuïta Pere Borràs. Més informació aquí: ow.ly/BNHW50NmqvQ

Traducir Tweet

16:01 · 23 mar. 23 · 89 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés @Fundperetarrés

La Fundació Pere Tarrés us convida al Fòrum Social Pere Tarrés amb el director corporatiu de @CABK_Research @FundiaCaixaCAT i president de @philia_eu, @angelfont

28.03.23 / 14h
Alberg Pere Tarrés

Inscriu-t'hi ow.ly/COVH50NmqvQ

#FòrumPereTarrés

Traducir Tweet

17:05 · 22 mar. 23 · 187 Visualitzacions

La Sagrada Família @sagradafamilia

CAT. El pròxim dissabte 25 de març a les 11 h, se celebra a la Basílica de la Sagrada Família l'ordenació episcopal de Mons. David Abadías i Aurín com a bisbe auxiliar de Barcelona. Es podrà seguir en directe aquí: tinyurl.com/y5g5cweh

Traducir Tweet

12:52 · 23 mar. 23 · 2.913 Visualitzacions

Maristes Catalunya @MaristesCat

La comunitat marista de Catalunya estem de dol i ens sentim en comunió amb la ciutat de Rubí i amb el col·legi #MaristesRubí. El nostre record i el nostre escalf a les famílies de les tres víctimes de l'incendi mortal a la ciutat. Que la Bona Mare els aculli en els seus braços.

Traducir Tweet

11:35 · 23 mar. 23 · 611 Visualitzacions

Llibreria Claret @LlibreriaClaret

El 30 de març presentem el llibre La dimensió humana del Dr. Jaume Duran. T'esperem a les 18:45h a la llibreria Claret. ow.ly/fp7750NIPQL

Traducir Tweet

10:01 · 22 mar. 23 · 32 Visualitzacions

Justícia i Pau @JusticiaIPau

#SetxPau | Agafem les agendes! Ja tenim les dates per a la 2a Setmana per la Pau – Arcadi Oliveres

Del 4 a l'11 de maig podràs gaudir de les diferents activitats que ja hem començat a preparar per a totes vosaltres!

Mira la programació aquí justiciaipau.org/setmanaperlapau...

Traducir Tweet

9:49 · 20 mar. 23 · 847 Visualitzacions

Sant Joan de Déu CAT @DHSanJoandeDeu

El model d'atenció a la salut mental penitenciària a Catalunya, liderat per Sant Joan de Déu, és el més avançat d'Europa. @SaludMentalSJD ha explorat aquest model en el seu monogràfic "L'atenció en salut mental a persones privades de llibertat".

Traducir Tweet

sjd.es
Sant Joan de Déu lidera l'atenció en salut mental en l'àmbit penitenciari i de justícia.

12:48 · 22 mar. 23 · 132 Visualitzacions

Obs Blanquerna @ObsBlanquerna

Avui som aquí

Traducir Tweet

16:23 · 23 mar. 23 · 99 Visualitzacions

Abadia de Montserrat @montserratinfo

La Coral Sant Jordi interpretarà la Petita Missa Solemne de Rossini en el tradicional Concert de Rams a Montserrat - Patrocinat per la Fundació Salvat, tindrà lloc... #Montserrat #ConcertsMontserrat #Notícies #Actualitat abadiamontserrat.cat/ concert-rams-2...

Traducir Tweet

16:41 · 18 mar. 23 · 1.027 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació @VedrunaCat

Som a Manresa, a la cimera contra l'abandonament escolar prematur. El departament @educaciocat presenta mesures per reduir-lo fins a un 9% l'any 2030 i demana el compromís conjunt de totes les institucions.

Traducir Tweet

11:56 · 23 mar. 23 · 233 Visualitzacions

Escoles FEDAC @EscolesFEDAC

Les #EscolesFEDAC som @escoladelagent! Ens sumen a la campanya de comunicació per donar a conèixer a la societat les 700 escoles d'iniciativa social de #Catalunya, emprenedores, diverses i de qualitat.

Traducir Tweet

11:24 · 21 mar. 23 · 559 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimera, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Membra, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

